

ΑΔΗΘΕΙΑΙ

Ἡ παρηγορία, ἡ μᾶλλον ἀποτελεσματικὴ εἰς πᾶσαν δυστυχίαν καὶ πάντα πόνον, εἶνε νὰ στρέφῃ τις τὰ ὄμματά του εἰς τοὺς δυστυχισμένους· τοῦτο τὸ φάρμακον πᾶς τις δύναται νὰ μεταχειρισθῇ. Τί συμβαίνει ὅμως εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀνθρώπων;

Ὁμοιάζομεν πάντες πρὸς ποιμνιον προβάτων εὐθύμως νελομένων ἐν λειμῶνι, ἐνῶ συγχρόνως ἐν μέσῳ αὐτῶν ὁ σφαγεὺς διὰ τοῦ βλέμματός του ποιεῖται τὴν ἐκλογὴν. Ἀγνοοῦμεν ἐν τῇ εὐτυχίᾳ ὅποιαν καταστροφὴν παρασκευάζει ἡμῖν τὸ πεπωμένον, ἀσθενείας, καταδιώξεις, συμφορὰς, ἀκρωτηριάσεις, τυφλότητα, μανίαν κτλ.

Πᾶν ὅτι ζητοῦμεν νὰ δράξωμεν ἀντίσταται· τὸ πᾶν ἔχει τὴν ἐχθραϊκὴν αὐτοῦ θέλησιν, ἣν πρέπει νὰ κατανικήσωμεν. Ἡ ἱστορία δεικνύει ἡμῖν πολέμους καὶ πανουργίας. Τὰ ἔτη τῆς εἰρήνης εἶνε μικραὶ ἀναχωαί, ἀπαξ κατὰ τύχην συμβαίνουσαι. Οὕτω καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶνε διαρκῆς μάχη, οὐχὶ μόνον κατὰ κακῶν ἀφηρημένων, οἷα τὰ τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ἀνίας, ἀλλὰ μάχη κατ' ἄλλων ἀνθρώπων. Παντοῦ συναντᾷ τις ἀντίπαλον. Ὁ βίος ἐστὶ πόλεμος ἄνευ ἀναχωχῆς, καὶ ἀποθνήσκωμεν ἔχοντες τὰ ὄπλα ἀνὰ χεῖρας. (Schopenhauer.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πρὸ τίνος συνεκροτήθη ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τῆς Σορβόννης ἐν Παρισίῳ γενικὴ συνεδρίασις τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρίας κατὰ τῆς χρήσεως τοῦ καπνοῦ. Τῆς συνεδρίασεως ταύτης προήδρευεν ὁ Bouley, μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου. Ἡ Ἑταιρία αὕτη, ἰδρυθεῖσα παρὰ τινος ἀρχαίου στρατιωτικοῦ ἱατροῦ, τοῦ Decroix, ἀριθμεῖ ἤδη ὑπὲρ τοὺς χιλίους Ἑταίρους, οὐκ ὀλίγους δὲ προσηλύτους· κατόρθωσε, καὶ μικρὰ δὲν εἶνε τὰ παρ' αὐτῆς μέγιστα, καὶ μικρὰ δὲν εἶνε τὰ παρ' αὐτῆς μέγιστα, καὶ μικρὰ δὲν εἶνε τὰ παρ' αὐτῆς μέγιστα. Ἐχει προσέτι ἰδίαν ἐφημερίδα, κατὰ μῆνα ἐκδιδομένην, ἐν ἣ καταχωρίζονται ἄρθρα καὶ ἐκθέσεις ἀποκαλύπτουσαι καὶ βεβαιούσαι τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως τοῦ καπνοῦ. Ἄλλ' ὡς ἐν παντί, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἄλλῳ ἀγαθῇ προθέσει τῆς Ἑταιρίας, ἡ ὑπερβολὴ παρεσιέφρησεν.

Ἡ ἀντικαπνιστικὴ ἐφημερίδα κατεχώρισεν ἄρθρον ἐν τινι τῶν τελευταίων ἀριθμῶν αὐτῆς, δι' οὗ ζητεῖ νὰ υποστηρίξῃ ὅτι οἱ καπνίζοντες ἀποδεικνύουσιν ὅτι «ἀνήκουσιν εἰς τὴν κλάσιν τῶν ἐκφυλισθέντων ἀνθρώπων, ἀφ' ἧς ἐξέρχονται οἱ »τυχοδιωκταί, οἱ κλέπται, οἱ λωποδύται, οἱ »παρχαράκατοι, οἱ κιδῆλοποιοὶ, οἱ φονεῖς, οἱ »νῆες ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν τόσῳ ἐξογκοῦσι τὸ »κῶμα τῆς ἐγγληματικότητος καὶ ἐμποιοῦσι τὴν »φρίκην διὰ τῆς ἀφηγήσεως τῶν κακουργημάτων αὐτῶν». Μία τῶν συνεταίρων δὲ, ἡ κ. Sallez, ἔγραψε καὶ πείρημα μακρὸν, ἐν ᾧ παρίσταται κόρη παραπνοουμένη ὅτι ἐν χορῷ κατέλιπεν αὐτὴν μό-

νην ὁ μνηστήρ αὐτῆς, ὅπως μεταβῆ εἰς ἄλλο δωμάτιον ἵνα καπνίσῃ. Βεβαίως ὑπερβολαί εἶνε αἱ τοιαῦται κατηγορίαι κατὰ τῆς χρήσεως τοῦ καπνοῦ· ἀλλ' οὐχ ἦτον εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ μακρὰ καὶ πρὸ πάντων ἡ μεγάλη χρῆσις αὐτοῦ φέρει ὀδυνηρὰ ἀποτελέσματα κατὰ τῆς ὑγείας ἐν γένει τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα κατὰ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, εἰς οὗ τὴν ἐξασθέντην οὐκ ὀλίγον συντελεῖ.

Ἐδημοσιεύθη πρὸ τίνος ἐν Λονδίῳ ἔθελσις περὶ τῶν ὑπὸ τῆς πείνης ἀποθανόντων ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὸ ἔτος 1880. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δυστυχῶν, ὧν τὸν θάνατον προῦξήνησαν αἱ στερήσεις, ἀνέρχεται ἐν συνόλῳ εἰς 101 πρόσωπα, ἐξ ὧν τὰ 55 μὲν εἰσὶν ἄνδρες, τὰ δὲ 46 γυναῖκες.

Ὁ ἰατρὸς Τάννερ, ὁ εἰς τὴν τεσσαρακονθήμερον νηστείαν ὑποβλήθει, εὕρισκε μισητάς. Ἐδησῆς τις ἐκ Χιιάγου ἀγγέλλει ὅτι καὶ ἄλλοις, ὁ κ. John Griscom, ἤρχισεν ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν νηστείαν, ἣν προτίθεται νὰ παρατείνῃ ἐπὶ τεσσαράκοντα πέντε ἡμέρας. Περιφρουρεῖται δὲ ὑπὸ ἱατρῶν, καὶ διακηρύττει ὅτι τὴν νηστείαν ἀνέλαθεν ἐπὶ ἐπιστημονικῷ σκοπῷ.

Ἐν Ἑυρώπῃ ἡ μανία τῆς στατιστικῆς ἐφθασε νὰ ἐπεκταθῇ καὶ μέχρι τῶν φωσφορῶν, ἐξ ὧν ὑπελογίσθη ὅτι δαπανῶνται καθ' ἑκάστην περὶ τὰ 2 δισεκατομμύρια. Πρὸς κατασκευὴν αὐτῶν ἀπαιτοῦνται 400,000 κυβ. μέτρα ξύλου καὶ 210,000 χιλιογ. φωσφορικῆς ὕλης. Ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι εἰς προστριθὴν ἐνὸς φωσφορῶν ὅπως ἀνάψῃ ἀπαιτεῖται ἐν δευτερόλεπτον τῆς ὥρας, (καὶ ὑπάρχουσι πολλὰ τὰ ὅποια ἀπαιτοῦσι πολὺ πλεῖστον καὶ οὕτε καὶ ἀνάπτουσιν), ὁ χρόνος τὸν ὅποιον οἱ κάτοικοι τῆς Ἑυρώπης δαπανῶσιν εἰς προστριθὴν φωσφορῶν, θέλει συμποσωθῆ εἰς 550,000 ὥρας καθ' ἑκάστην, ἢ, ἄλλως, εἰς αὐτῆς κάτοικος ὅπως ἀνάψῃ ὅσα φωσφορὰ καταναλίσκει ἐπὶ μίαν ἡμέραν ὅλη ἡ Ἑυρώπη, θὰ χραισθῇ 550,000 ὥρας, ὅπερ ἴσодυναμει πρὸς 22,916 ἡμέρας, ἢ 63 ἔτη.

Τὴν ἀκόλουθον συγκινητικὴν πρᾶξιν μαρτυροῦσαν περὶ τῆς νοημοσύνης καὶ ἀγαθότητος τοῦ κυνός, εὕρισκόμεν ἐν τινι γαλλικῇ ἐφημερίδι. Ἀμαξηγὸς τις ἱστάμενος ὀρθὸς ἐντὸς τοῦ ἀμαξίου αὐτοῦ, συρμένον ὑφ' ἐνὸς ἵππου καὶ ἀκολουθουμένου ὑφ' ἑτέρου τυφλοῦ, διήρχετο τὴν γέφυραν τῆς Ροτόνδης. Εὐρεθείς δὲ πλησίον σωροῦ ἄμμου καὶ θελήσας νὰ στρέψῃ τὸ ἀμάξιον χωρὶς νὰ καταβῆ, ἀνέστρεψεν αὐτὸ διὰ τῆς ἀπερισκέψου ταύτης κινήσεως καὶ ἐξώθησεν εἰς τὸν ποταμὸν, ἔνθα ἵπποι καὶ ἀμάξα καταποντίστησαν. Ὁ ἀμαξηγὸς ἐν τούτοις κατόρθωσε νὰ πηδήσῃ ἐπὶ τῆς γεφύρας.

Ὁ τυφλὸς ἵππος ἀνεφάνη μετ' ὀλίγον, κοπέντων τῶν συνδεόντων αὐτὸν μετὰ τοῦ ἀμαξίου λωρίων, πλὴν τὸ δύσμοιρον ζῶον, μὴ δυνάμενον νὰ διευθύνῃ ἑαυτὸ, περιεδιείτο ἐντὸς τοῦ ποτα-

μυῦ κατὰ τὴν φεγγὰν τοῦ ὕδατος. Εὐρίσκειτο ἤδη ὑπὸ τὴν γέφυραν λαμβάνον ἐν ἀγνοίᾳ αὐτοῦ τὸ μέγα βῆμα τοῦ βεΐθρου, ὅτε βίφθεις εἰς βοήθειάν του ὁ κύων τοῦ ἀμαξήγου ἀρπάζει τὸν ἵππον ἐκ τοῦ στόματος· καὶ ἐκ τοῦ περιλαίμου καὶ τὸν ὁ δηγεῖ πρὸς τὴν προκυμαίαν, ὅπου κατῳρίωσαν νὰ τὸν ἀνασύρωσιν. Ἀκολούθως τὸ νοῆμον ζῶον ἤρξατο διατρέχον τὴν προκυμαίαν, δεικνύον σημεῖα ἀνησυχίας διὰ τὸν ἄλλον ἵππον, ὅστις κατεποντίσθη μετὰ τοῦ ἀμαξίου, χωρὶς οὐδὲν ἔχνος αὐτῶν νὰ ἀνευρεθῆ.

Οἱ Ἄγγλοι καὶ εἰς τὸν ἔρωτα ἀκόμη δὲν ἐνοοῦν νὰ πρᾶξιτοῦν τοῦ πρακτικοῦ πνεύματος των. Ἴδου περικοπὴ ἐπιστολῆς νέου Ἄγγλου πρὸς τὴν μνηστὴν του· «Ἐπιθυμῶ, φιλότιμη, νὰ μὴ μοῦ γράφῃς πλέον τόσον μακρὰς ἐπιστολάς. Συλλογίσου λοιπὸν τί θὰ συμβῆ ἐάν ποτε ἤθελες εὐρεθῆ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κινήσῃς κατ' ἐμοῦ δίκην, ὡς διαλύσαντος τοὺς ἀρραβῶνας· θὰ γείνη χρεῖα νὰ ἀντιγραφῆ ἢ ἀλληλογραφία μας, καὶ τὸ δικαστήριον θὰ ἀπαιτήσῃ τέσσαρα φράγκα δι' ἕκαστον φύλλον ἑβδομήντα δύο γραμμῶν. Ὅσα συντομώτερα εἶνε αἱ ἐπιστολαί, τόσα εὐθηνότερα θὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν δικαστῶν!»

Ἐν Νέξ Ὑόρκη κατασκευάζονται ἀπὸ τίνος χρόνου οἰκίαι τοιοῦτον διαστάσεων, οἷαι δὲν ἀπαντῶνται ἐν Εὐρώπῃ. Τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνηγέρθησαν ἐν τῇ μεγάλῃ ἀμερικανικῇ πόλει οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν 2,200 κτιρίων στοιχίσαντα ὑπὲρ τὰ 115 ἑκατομμύρια φράγκα. Τοσοῦτον ἀκριθὰ κατήντησαν τὰ οἰκόπεδα, ὥστε εἰς τινὰ μέρη ἀναγκάζονται νὰ κατασκευάζωσιν οἰκίας φοβεροῦ ὕψους· ὑπάρχουσι τοικυῖται ἔχουσαι ἕως δεκατέσσαρα πατώματα, πρὸς εὐκολίαν δὲ τῶν ἐν αὐτοῖς κατοικούντων μεταχειρίζονται ἀντὶ κλιμάκων ἀνάβαθρα κρεμαστὰ, δι' ὧν ἀναβοκαταβαίνουν καὶ κυκλοφοροῦσιν οἱ κάτοικοι, ὡς τὸ πλῆθος ἐν ταῖς ὁδοῖς.

Κατὰ τὴν «Σφαῖραν» τοῦ Λονδίνου, ἱατρὸς τις τοῦ Manchester παρετήρησεν ὅτι τὰ ἀνθρώπινα κρανία ἀποβαίνουν ὁλονὲν μικρότερα εἰς τὰς Βρετανικὰς νήσους. Ὁ ἱατρὸς οὗτος στηρίζει τὴν γνώμην του εἰς ὅτι, εἰπὼν αὐτῷ πολλοὶ πιλοποιοὶ τοῦ Manchester, ὅτινες ἄπαντες παρετήρησαν ὅτι ἐξητοῦντο συχνότερον ἢ ἄλλοτε πῖλοι σθενέτεροι. Πρὸ εἰκοσιπενταετίας ἤρκει εἰς τοὺς πιλοποιοὺς νὰ ἔχωσιν ἐπὶ ἑκάστης δωδεκάδος ἓνα πῖλον τοῦ μικροτέρου πλάτους, ἤδη δὲ ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχωσι τρεῖς ἢ τέσσαρες τοιοῦτοι ἐπὶ δώδεκα, ἐξ οὗ ἔπεται ὅτι τὸ μέγεθος τῆς κεφαλῆς τῶν ἐφήβων κατοίκων τοῦ Manchester ὑπέστη σμίκρυνσιν. Ὁ δημοσιεύων τὰς πληροφορίας ταύτας ἱατρὸς φρονεῖ ὅτι ἡ σμίκρυνσις αὕτη προέρχεται ἐκ τῶν ὑπερβολικῶν ἔργων, εἰς ἃ ὑποβάλλουσι τὰ παιδιὰ ἐν τοῖς σχολείοις.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἐπὶ τῆς μεταναστεύσεως τμήματος ἐν Νέξ Ὑόρκη ὁ ἀριθ-

μὸς τῶν εἰς Ἀμερικὴν ἐρχομένων μεταναστῶν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θέλει ἀνέλθει εἰς ἡμισὺ περίπου ἑκατομμύριον ψυχῶν. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος· ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταναστατῶν συνεποσώθη εἰς 327,000 ἀνθρώπων, ὧν ὑπὲρ τὰς 104,000 ἦσαν Γερμανοὶ, ὑπὲρ τὰς 66,000 Ἴρλανδοί, περὶ τὰς 34,000 Ἄγγλοι καὶ 35,000 Σουηδοί. Τὰ μέχρι τοῦδε ἐξαγόμενα τοῦ τρέχοντος ἔτους δεικνύουσιν ὅτι ἐπῆλθεν ἐλάττωσις μὲν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἴρλανδῶν, αὐξήσις δὲ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν Γερμανῶν κατὰ τοὺς 4 πρώτους μῆνας τοῦ ἔτους. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκ τῶν ἀφικομένων 80,000 ἀνθρώπων μέχρι Μαΐου ἦσαν 23,000 Γερμανοί, 17,000 Ἴρλανδοί, 11,000 Ἄγγλοι, 9,000 Σουηδοί. Εἰς τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους τούτου ἀφίκοντο εἰς Ἀμερικὴν 53,000 Γερμανοί, 11,000 Ἴρλανδοί, 10,000 Ἄγγλοι καὶ 4,000 Σουηδοί ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μεταναστῶν, οἵτινες συνεποσώθησαν εἰς 109,000.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὅπως διακρίνωμεν τὰ πρόσφατα ὠὰ ἀπὸ τῶν μὴ τοιούτων μεταχειριζόμεθα συνήθως τὸ γνωστὸν μέσον τοῦ νὰ παρουσιάζωμεν αὐτὰ ἀπέναντι τοῦ φωτός· καὶ ἂν μὲν τὸ ὠὸν φαίνεται καθάρων καὶ διαφανές, ἀπόδειξις ὅτι εἶνε νοπῶν· τάνάπαλιν δὲ τόσον εἶνε παλαιότερον, ὅσον φαίνεται σκοτεινότερον.

Ἐπάρχει δὲ καὶ ἄλλο μέσον οὐχ ἥττον ἀσφαλές πρὸς διάκρισιν τῶν νοπῶν ὠῶν, ὅπερ βασιζέται ἐπὶ τῆς βαθμιαίας ἐλαττώσεως τοῦ βάρους αὐτῶν καθ' ὅσον παλαιόνουν. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι τὸ ὑγρὸν τοῦ ὠοῦ ἐξατμίζεται κατὰ μικρὸν διὰ τῶν πόρων τοῦ κελύφους, καὶ ἀντικαθίσταται δι' ἴσης ποσότητος ἀέρος εἰσερχομένου διὰ τῶν αὐτῶν πόρων. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μέσον εἶνε τὸ ἐπόμενον·

Ἐντὸς ἀγγείου ἔχοντος ἱκανὸν βάθος διαλύομεν 150 γραμμάρια κοινοῦ ἁλματος εἰς μίαν λίτρον ὕδατος συνήθους θερμοκρασίας. Εἰς τὴν διάλυσιν ταύτην ἐὰν εὐβάλωμεν τὸ κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἡμέραν τεχθὲν ὠὸν, θὰ ἴδωμεν αὐτὸ νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν πυθμένα τοῦ δοχείου. Τὸ τεχθὲν τὴν πρότεράϊαν δὲν κατέρχεται ἀκριβῶς μέχρι τοῦ πυθμένος, ἀλλὰ μένει μετέωρον ἐν τῷ ὑγρῷ εἰς τὰ κατώτερα στρώματα. Ἐὰν τὸ ὠὸν εἶνε τριῶν ἡμερῶν, μένει εἰς τὰ ἀνώτερα στρώματα τοῦ δοχείου, πάντοτε ὅμως ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑγροῦ, ἥτοι ὅλον ἐν τῷ ὕδατι. Ἄν δὲ τὸ ὠὸν ἔχῃ ἡλικίαν ἀνωτέραν τριῶν ἡμερῶν, μένει ἐπιπλέον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, τείνον νὰ ἀνυψωθῆ τόσῳ μᾶλλον, ὅσα πλειότεραι ἡμέραι παρῆλθον ἀφ' ὅτου ἐτέχθη.

Τὸ μέσον τοῦτο εἶνε καὶ ἀσφαλές καὶ εὐκόλον νὰ ἐκτελεσθῆ.